

การประเมินหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย

An Evaluation of the Normal Program Curriculum at The Demonstration
School of Silpakorn University (Early Childhood and Elementary)
Early Childhood Level

สิรินทร์ ลัดดาภิรมย์ บุญเชิดชู (Sirin Laddaklom Booncherdchoo)*

ธนาภา พิเชฐพิริยะ (Thanapa Pichetpiriya)**

ธัญญ์รวี หวังศิริจิตร (Thanrawee Wangsirijit) **

ณัฐพัชร์ วงศพุดเพรา (Natthapach Wongpoodpraw)**

กฤตชญาภา น้อยทิม (Kritchayapa Noythim)**

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย 3) ผู้บริหาร 4) อาจารย์ประจำหลักสูตรภาคปกติ 5) นักเรียนหลักสูตรปกติ ปีการศึกษา 2564 6) ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 7) ตัวแทนสมาคมผู้ปกครองและครู และ 8) ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนหลักสูตรปกติ ปีการศึกษา 2564 การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมินโดยใช้ CIPP model เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยวิธีการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า 1) การประเมินหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต มีความเหมาะสมทั้งในภาพรวมและรายด้าน และด้านผลผลิตอยู่ในระดับมาก 2) ผลแนวทางการพัฒนาหลักสูตร ควรเพิ่มเติมหัวข้อการสร้างรอยเชื่อมต่อจากปฐมวัยสู่ประถมศึกษาปีที่ 1 ควรเพิ่มเติมการประสานความร่วมมือกับชุมชนให้มากขึ้น และควรเพิ่มเติมในเรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย เพิ่มเติมกิจกรรมด้านความเป็นไทย และเพิ่มการทำ KM หรือ การทำ PLC ให้ครูได้แลกเปลี่ยนและแบ่งปันประสบการณ์ต่างๆ

คำสำคัญ ประเมินหลักสูตร หลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติ ปฐมวัย

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย

Abstract

The purposes of this research were 1) to assess the learning management curriculum of the normal program curriculum at the Demonstration School of Silpakorn University (Early Childhood and Elementary) Early Childhood level. 2) to study the guidelines to develop and improve the curriculum of the normal program curriculum at the Demonstration School of Silpakorn University (Early Childhood and Elementary) Early Childhood level. The key informants consist of 1) the experts of curriculum and teaching 2) the experts of early childhood 3) school administrators 4) teachers in the normal program curriculum 5) normal program curriculum kindergarten students, the academic year 2021 6) school committee 7) parents and teacher association representatives, and 8) normal program curriculum Kindergarten student parents' (the academic year 2021), the evaluation uses the CIPP evaluation model. The research instruments consisted of questionnaires and interviews. The data analyzed by content analysis for qualitative data and the quantitative data analysis method use the frequency distribution, percentage, mean ($\bar{X}$), and standard deviation (S.D.). The result showed that 1) The results of the assessment of the curriculum of learning management in the normal program curriculum indicated that the context, the input, and the process were appropriate in both overall and individual aspects, and productivity is at a high level. 2) Curriculum Development Guidelines: There should be more topics on building a connection from early childhood to Primary 1; There should be more coordination and cooperation with the community. There should be more on the development of digital technology for early childhood. New learning committee innovations should be used more systematically and will be more complete. More activities on Thainess and adding KM or PLC work for teachers to exchange and share experiences.

Keywords Curriculum Evaluation, the Normal Program Curriculum, Early Childhood

บทนำ

โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย ได้เปิดดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยโรงเรียนได้มีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเรื่อยมา และได้มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย ได้มีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนใน 2 หลักสูตร คือหลักสูตรปกติ และหลักสูตร English Program ภายใต้แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบพหุปัญญา (Multiple Intelligences) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ศิลปะเป็นฐาน (Art – Based Learning) การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดสตรีมิศึกษา

(STEAM Education) ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนดังกล่าว ทางโรงเรียนให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งกับความเหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ด้วยโรงเรียนยึดหลักการความสำคัญของการจัดการศึกษาปฐมวัย ที่จัดการเรียนรู้ตามหลักการความพร้อมเพื่อการพัฒนาการเด็กปฐมวัยอย่างเป็นองค์รวม ดังนั้นการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยจึงเป็นการจัดการศึกษาที่สำคัญ โดยสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนรู้ที่ดีและมีคุณภาพนั้น มาจากหลายปัจจัย อาทิ หลักสูตร รูปแบบการจัดประสบการณ์ การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ วัสดุอุปกรณ์ และครูผู้สอน ดังเช่นผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยโคโลัมเบียและมหาวิทยาลัยฮาวาร์ดในประเทศสหรัฐอเมริกาที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของครูที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและประชากร พบว่า ครูที่เป็นที่ยอมรับของนักเรียนจะพัฒนานักเรียนเหล่านั้นไปสู่การเป็นประชากรที่มีคุณภาพในอนาคตและทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (gross domestic product: GDP) ของประเทศเพิ่มขึ้น การพัฒนาการศึกษาควรเริ่มตั้งแต่วัยเด็กซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในอนาคตที่นำมาสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จากข้อมูลของเจมส์ แฮคแมน นักเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบลพบว่า การลงทุนในเด็กปฐมวัย (0-5 ปี) จะสร้างผลตอบแทนคืนกลับสูงถึงร้อยละ 7-10 ของเงินลงทุน (Heckman, 2012)

นอกจากนี้แล้ว โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) มีเอกลักษณ์ของโรงเรียนคือ โรงเรียนแห่งความสุขและสร้างสรรค์ และปรัชญาโรงเรียน คือ ปัญญา ใฝ่ดี ใฝ่คุณธรรมไทย ก้าวไกลสู่สากล กล่าวคือ มีเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาตนเองได้ไปสู่ระดับสากล ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ก็มีส่วนสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนพัฒนาให้บรรลุตามเอกลักษณ์และปรัชญาที่ตั้งไว้ ซึ่งหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย หลักสูตรปกติได้มีการจัดการเรียนการสอนครบวงจรของหลักสูตรในปีการศึกษา 2564 ทางโรงเรียนได้ตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องทำการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเห็นควรให้มีการดำเนินการประเมินหลักสูตรเพื่อศึกษาข้อมูลและนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรภาคปกติ ให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพต่อไปเพื่อพร้อมประกาศใช้สำหรับการจัดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2565

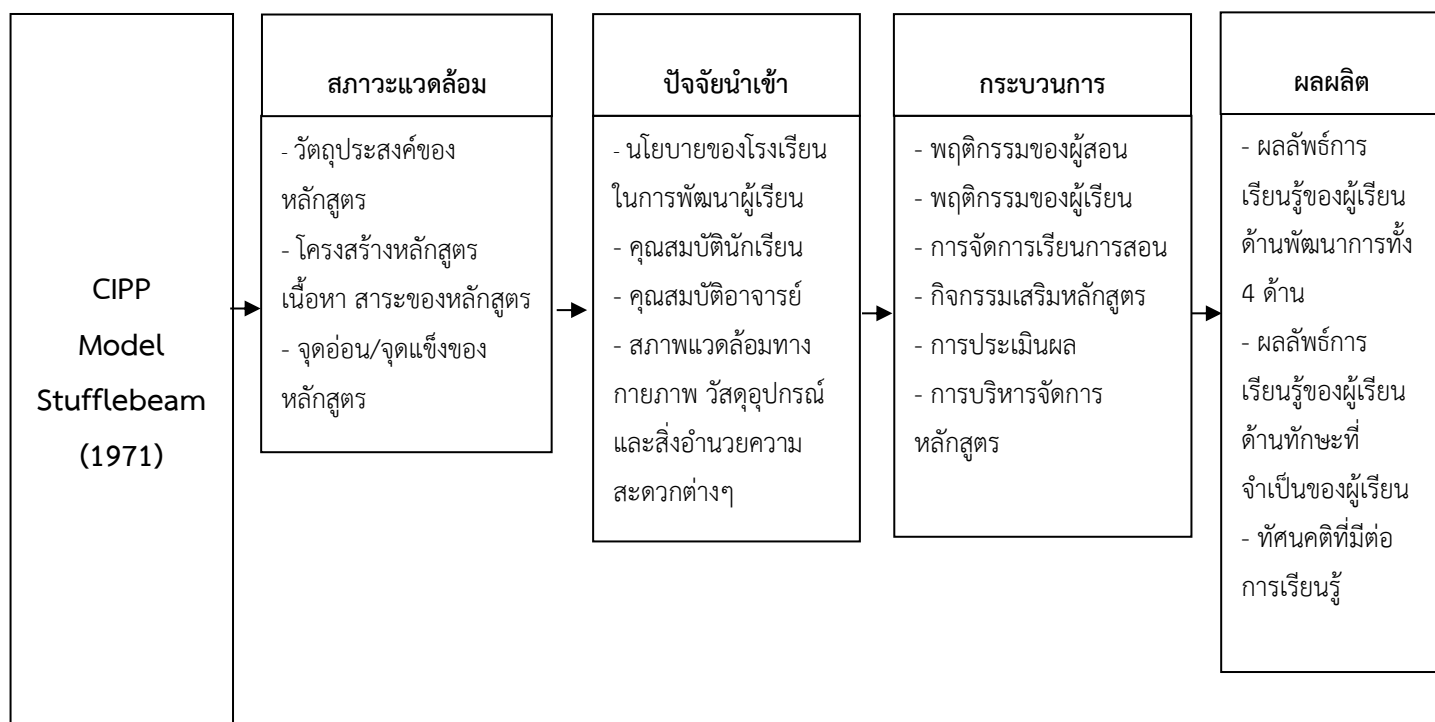
ด้วยเหตุผลและความจำเป็นดังกล่าวข้างต้น ทางโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย จึงเห็นควรให้มีการประเมินหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติดังกล่าว อันจะเป็นขั้นแรกของการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานในลำดับต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้ได้มีการศึกษาเอกสารแนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร การจัดการบริหารหลักสูตร โดยการวิจัยประเมินผล (Evaluative Research) ใช้รูปแบบการประเมินแบบยึดการตัดสินใจ (Decision – making approach) ตามรูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1971) เป็นหลัก ประกอบด้วย การประเมินสภาวะแวดล้อม (Context : C) ปัจจัยนำเข้า (Input : I) กระบวนการ (Process : P) และผลผลิต (Product : P) โดยกำหนดประเด็น / ตัวแปรที่มุ่งประเมิน ดังภาพ

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประเมินหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร(ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย มีขั้นตอนการดำเนินการ ประกอบด้วย 1) ศึกษารายละเอียดและรวบรวมสิ่งที่ต้องการประเมิน 2) กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน 3) ออกแบบการประเมิน 4) กำหนดตัวบ่งชี้ของการประเมิน 5) กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 6) กำหนดและพัฒนาเครื่องมือที่จะใช้ในการประเมิน 7) เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล 8) รายงานการประเมิน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง จากเกณฑ์คุณสมบัติคือ เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย และมีประสบการณ์การสอนด้านหลักสูตรไม่น้อยกว่า 10 ปี
2. ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง จากเกณฑ์คุณสมบัติคือ เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย และมีประสบการณ์การสอนด้านการศึกษาปฐมวัยไม่น้อยกว่า 10 ปี

3. ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร และรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน

4. อาจารย์ประจำหลักสูตรภาคปกติ จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย อาจารย์ประจำหลักสูตรภาคปกติประจำระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 อาจารย์ประจำหลักสูตรภาคปกติประจำระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 และอาจารย์ประจำหลักสูตรภาคปกติประจำระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3

5. นักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 – 3 หลักสูตรปกติ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 167 คน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลมาได้จำนวน 150 คน โดยเป็นข้อมูลร้อยละ 90 ของประชากร ซึ่งเป็นข้อมูลที่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้ยุติการเก็บข้อมูล

6. ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจงจากตำแหน่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ทรงคุณวุฒิของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และ ผู้แทนชุมชน

7. ตัวแทนสมาคมผู้ปกครองและครู จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจงจากตำแหน่ง ประกอบด้วย นายกสมาคมผู้ปกครองและครู กรรมการกลาง และ เภรัญญิก

8. ตัวแทนผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 – 3 หลักสูตรปกติ ปีการศึกษา 2564 จำนวน 167 คน โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลมาได้จำนวน 150 คน โดยเป็นข้อมูลร้อยละ 90 ของประชากร ซึ่งเป็นข้อมูลที่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้ยุติการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำนวน 6 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการศึกษาปฐมวัย เป็นข้อคำถามเพื่อใช้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย จำแนกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านกระบวนการ และข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์ สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เป็นข้อคำถามเพื่อใช้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านการประเมินผลผลิต และข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร

ชุดที่ 3 แบบสัมภาษณ์ สำหรับครูผู้สอน เป็นข้อคำถามเพื่อใช้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย จำแนกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านการประเมินผลผลิต และข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร

ชุดที่ 4 สำหรับนักเรียน เป็นข้อคำถามเพื่อใช้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ และระดับชั้น

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตร เป็นข้อคำถามเพื่อใช้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย ในด้านกระบวนการ แบบสอบถามในส่วนนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ โดยในการจัดระดับความคิดเห็น ความเหมาะสม หรือความพึงพอใจต่อหลักสูตร ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.00–3.00 หมายถึง พึงพอใจมาก/ชอบมาก/มาก

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.99 หมายถึง พึงพอใจปานกลาง/ชอบปานกลาง/ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 0.00–0.99 หมายถึง พึงพอใจน้อย/ชอบน้อย/น้อย

ส่วนที่ 3 เป็นข้อคำถามเพื่อใช้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร

ชุดที่ 5 สำหรับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และสมาคมผู้ปกครองและครู ประกอบด้วย เป็นข้อคำถามเพื่อใช้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย จำแนกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านการประเมินผลผลิต และข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร

ชุดที่ 6 สำหรับตัวแทนผู้ปกครอง เป็นข้อคำถามเพื่อใช้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตร เป็นข้อคำถามเพื่อใช้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต แบบสอบถามในส่วนนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ของ เบสท์ (Best, 1981) ในการจัดระดับความคิดเห็น ความเหมาะสม หรือความพึงพอใจต่อหลักสูตร ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50–5.00 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ความเหมาะสมหรือความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50–4.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ความเหมาะสมหรือความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50–3.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ความเหมาะสมหรือความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50–2.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ความเหมาะสมหรือความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.49 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ความเหมาะสมหรือความพึงพอใจน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 เป็นข้อคำถามเพื่อใช้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และแนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตร

การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1) ศึกษาารูปแบบการประเมิน CIPP model ของสตัฟเฟิลบีม (Stuffle beam) ศึกษาหลักสูตรภาคการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย รวมทั้งงานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรเพื่อกำหนดโครงสร้างในการประเมิน

2) ออกแบบเครื่องมือการประเมินจำนวน 6 ชุด และสร้างข้อคำถามตามโครงสร้างการประเมิน

3) ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการประเมินผล จำนวนทั้งสิ้น 3 ท่าน โดยเครื่องมือชุดที่ 1, 2, 3, 5, และ 6 มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 – 1.00 ส่วนเครื่องมือชุดที่ 4 มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.33 – 1.00 ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในประเด็นความเหมาะสมของข้อคำถาม การใส่เลขข้อ การใส่คำชี้แจง และการปรับภาษาให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์ โดยคณะผู้วิจัยได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) คณะผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการประถมศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์ผู้สอน นักเรียน ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตัวแทนสมาคมผู้ปกครองและครู และตัวแทนผู้ปกครอง เพื่อขออนุญาตกำหนดเวลาสัมภาษณ์หรือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม

2) คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ สอบถามตามวัน เวลาที่ได้นัดหมายกับผู้ให้ข้อมูลทุกกลุ่ม โดยเป็นการสัมภาษณ์รายบุคคล ตามข้อคำถามจากเครื่องมือวิจัย

3) คณะผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายตามที่ได้จำแนกไว้ และนำข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินผลหลักสูตรภาคการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย ครั้งนี้ ใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้วิธีการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

1. ผลการประเมินหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย

1) ด้านสภาวะแวดล้อม (Context)

1.1 การประเมินเป้าหมายของหลักสูตร พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก เป้าหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับ ปรัชญา วิสัยทัศน์และพันธกิจของโรงเรียน ครอบคลุมทั้งตัวเด็ก ครูและผู้เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนเห็นเป็นรูปธรรม โดยมีรูปแบบการเรียนรู้ส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน เน้นกิจกรรม ศิลปะ ที่ส่งเสริมสร้างสรรค์ในเด็ก บนพื้นฐานความเป็นไทย และเป็นแหล่งฝึกประสบการณ์ให้กับนักศึกษา

1.2 การประเมินโครงสร้างหลักสูตร พบว่าโครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยเหมาะสมกับช่วงอายุของเด็ก การกำหนดระยะเวลาเรียน 3 ปี ปีละ 2 ภาคเรียน เหมาะสมกับวัยและบริบทของประเทศ มีการสนับสนุนและเปิดโอกาสให้เด็กได้พัฒนาทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ตามหลักการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย การจัดทำตารางวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี กำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ สาระการเรียนรู้ สัมพันธ์กับการพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้ง 4 ด้าน ได้อย่างเหมาะสม

1.3 การประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน พบว่า หลักสูตรมีจุดแข็ง คือการจัดโครงสร้างหลักสูตรและกิจกรรมที่ครอบคลุมสอดคล้องกับวัยของผู้เรียนตลอดจนสอดคล้องกับวิถีชีวิตประจำวันผู้เรียน การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น การวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปีมีความละเอียดทำให้บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นเอกลักษณ์ของสถานศึกษาแห่งนี้ได้อย่างเด่นชัด

2) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)

2.1 ด้านนโยบายของโรงเรียน พบว่า นโยบายของโรงเรียนมีความเหมาะสม ครอบคลุมทั้ง 3 ส่วน คือ 1) การพัฒนาที่ตัวเด็กอย่างเป็นองค์รวม ทั้ง 4 ด้าน โดยคำนึงถึง วัย ความสามารถ ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) การพัฒนาทางด้านสภาพแวดล้อม และ 3) การพัฒนาบุคลากรหรือครูอย่างต่อเนื่อง โดยอาจจะมีการเพิ่มการเรียนรู้ภาษาที่สามต่อไปในอนาคต

2.2 ด้านการประเมินคุณสมบัตินักเรียน พบว่า คุณสมบัติของนักเรียนมีความเหมาะสม สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กตามช่วงอายุ

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียน

n=150

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมในการกำหนดคุณสมบัติของนักเรียนที่เข้าศึกษา	4.41	0.68	มาก
รวม	4.41	0.68	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของนักเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.68)

2.3 ด้านคุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน พบว่า ผู้สอนมีคุณสมบัติที่เหมาะสม ผู้สอนสามารถสื่อสารได้ดี มีความรับผิดชอบ มีคุณวุฒิที่เหมาะสม

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับคุณสมบัติอาจารย์ผู้สอน

n=150

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมผู้สอนในด้าน การมีความรู้ ประสบการณ์ คุณธรรม จริยธรรม	4.63	0.47	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านคุณวุฒิ	4.61	0.48	มากที่สุด
รวม	4.62	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D. = 0.47) สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ความเหมาะสมผู้สอนในด้าน การมีความรู้ ประสบการณ์ คุณธรรม จริยธรรม ($\bar{x} = 4.63$, S.D. = 0.47) และส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมา ได้แก่ ความเหมาะสมของผู้สอนในด้านคุณวุฒิ ($\bar{x} = 4.61$, S.D. = 0.48)

2.4 ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ พบว่า ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพมีความเหมาะสมในระดับมาก คำนึงถึงความสะดวก ความปลอดภัยของผู้เรียน ด้วยบริบทของโรงเรียนถูกจำกัดด้วยพื้นที่ แต่เห็นถึงการบริหารจัดการสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสม ด้านวัสดุอุปกรณ์ทางโรงเรียนมีการสนับสนุน สื่ออุปกรณ์ รวมถึงสื่อเทคโนโลยี และครูสามารถจัดทำสื่อได้เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ คุ่มค่า น่าสนใจและเพียงพอต่อการเสริมสร้างพัฒนาการของผู้เรียน แต่ยังมีเรื่อง การสัญญาณกระจายอินเทอร์เน็ตที่ทางโรงเรียนพยายามแก้ไข ปัญหาและเพิ่มสัญญาณไวไฟให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่จะช่วยให้การใช้เทคโนโลยีได้อย่างเสถียรและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ปกครอง เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

n=150

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมของสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับ อาจารย์และนักเรียน	4.57	0.56	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของระบบเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้	4.43	0.65	มาก
3. ความเหมาะสมของห้องเรียน สถานที่จัดกิจกรรม โต๊ะ เก้าอี้	4.24	0.76	มาก

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
4. ความเหมาะสมในการจัดสภาพแวดล้อมภายในและนอกห้องเรียน	4.33	0.71	มาก
5. ความเหมาะสมของแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน และนอกโรงเรียน	4.30	0.66	มาก
รวม	4.37	0.66	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.37$, S.D. = 0.66) สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ความเหมาะสมของสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และนักเรียน ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.56) ลำดับที่ 2 ความเหมาะสมของระบบเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.65) ลำดับที่ 3 ความเหมาะสมในการจัดสภาพแวดล้อมภายในและนอกห้องเรียน ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.71) ลำดับที่ 4 ความเหมาะสมของแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน และนอกโรงเรียน ($\bar{x} = 4.30$, S.D. = 0.66) และส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ความเหมาะสมของห้องเรียน สถานที่จัดกิจกรรม โต๊ะ เก้าอี้ ($\bar{x} = 4.24$, 0.76)

3) ด้านกระบวนการ (Process)

3.1 ด้านพฤติกรรมผู้สอน พบว่า ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนอย่างเหมาะสม สามารถดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด เรียนรู้เด็ก สามารถจดจำนักเรียนได้ มีความรู้ มีความสามารถ มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นต้นแบบที่ดี และผู้สอนบุคลิกภาพที่เหมาะสม แต่งกายเรียบร้อยสมกับความเป็นครู

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของนักเรียนด้านพฤติกรรมของผู้สอน

n=150

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เด็กๆ ชอบการสอนของคุณครูในระดับใด	2.92	0.25	มาก
2. เด็กๆ คิดว่าคุณครูใจดี พุดเพราะในระดับใด	3.00	0.00	มาก
รวม	2.96	0.18	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.96$, S.D. = 0.18) สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ คุณครูใจดี พุดเพราะ ($\bar{x} = 3.00$, S.D. = 0.00) และส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ชอบการสอนของคุณครู ($\bar{x} = 2.92$, S.D. = 0.25)

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นของผู้ปกครองด้านพฤติกรรมของผู้สอน

n=150

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมของความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียน ในฐานะที่เป็นครูประจำชั้น	4.55	0.62	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้ของผู้สอน	4.56	0.65	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของบุคลิกภาพของผู้สอน	4.58	0.54	มากที่สุด
4. ความเหมาะสมของแผนการสอนของผู้สอน	4.51	0.65	มากที่สุด
รวม	4.55	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นด้านพฤติกรรมของผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.61) สำหรับรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ได้แก่ ความเหมาะสมของบุคลิกภาพของผู้สอน ($\bar{x} = 4.58$, S.D. = 0.54), ลำดับที่ 2 ความเหมาะสมในการถ่ายทอดความรู้ของผู้สอน ($\bar{x} = 4.56$, S.D. = 0.65), ลำดับที่ 3 ความเหมาะสมของความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับนักเรียนในฐานะที่เป็นครูประจำชั้น ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.62), และส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ได้แก่ ความเหมาะสมของแผนการสอนของผู้สอน ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.65)

3.2 ด้านการจัดประสบการณ์ พบว่า แนวทางการจัดประสบการณ์มีความเหมาะสม สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัยของผู้เรียน เอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของโรงเรียน และหลักสูตรการศึกษา
ปฐมวัย 2560 ในลักษณะการบูรณาการผ่านการเล่น เน้นการปฏิบัติและลงมือทำ (learning by doing) ใน
บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ครูให้คำปรึกษาและแนะนำอย่างสม่ำเสมอ อีกทั้งยังเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวก
ให้กับเด็กๆ ในการเรียนรู้ และจัดประสบการณ์เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนสนใจ

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์

n=150

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เด็กๆ คิดว่าการสอนของคุณครู โดยใช้เพลง นิทาน เกม กิจกรรมศิลปะ มีความสุขระดับใด	2.93	0.26	มาก
รวม	2.93	0.26	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.93$, S.D. = 0.26)

ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์

n=150

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมของแนวทางการจัดประสบการณ์	4.42	0.67	มาก
รวม	4.42	0.67	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.42, S.D. = 0.67)

3.3 ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร พบว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีความเหมาะสม มีความสอดคล้องกับพัฒนาการ ทุกโครงการของโรงเรียนสามารถพัฒนาเด็กได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเปิดโอกาสให้เด็กทุกคนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้และลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง และมีความสอดคล้องเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย ยุทธศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์และโรงเรียน

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

n=150

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เด็กๆ ชอบกิจกรรมของโรงเรียน	2.89	0.34	มาก
รวม	2.89	0.34	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 2.89, S.D. = 0.34)

ตารางที่ 9 ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร

n=150

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมของกิจกรรมเสริมหลักสูตร	4.40	0.57	มาก
รวม	4.40	0.57	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.40, S.D. = 0.57)

3.4 ด้านการประเมินผลการจัดประสบการณ์ พบว่า วิธีการประเมินตามสภาพจริงของโรงเรียนมีความเหมาะสม ครอบคลุม ทั้งในเชิงของพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ตรงตามพัฒนาการและประเมินตามศักยภาพผู้เรียนเป็นรายบุคคลอย่างชัดเจน

ตารางที่ 10 ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดประสบการณ์

n=150

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลนักเรียน	4.39	0.57	มาก
รวม	4.39	0.57	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดประสบการณ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.57)

4) ด้านผลผลิต (Product)

4.1 การประเมินผลผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียน ด้านพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน (ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์-จิตใจ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา) พบว่า การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนให้ผลลัพธ์ด้านพัฒนาการทั้ง 4 ด้านอย่างเหมาะสม ได้รับการยอมรับและเป็นที่พึงพอใจของผู้ปกครอง และสามารถส่งต่อเด็กไปในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียน ด้านพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน (ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์-จิตใจ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา)

n=150

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมผลลัพธ์ ด้านพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน (ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์-จิตใจ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา)	4.41	0.57	มาก
รวม	4.41	0.57	มาก

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียน ด้านพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน (ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์-จิตใจ ด้านสังคม ด้านสติปัญญา) อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.57)

4.2 ด้านทัศนคติที่มีต่อการเรียน พบว่า การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนให้ผลลัพธ์ด้านทัศนคติ เจตคติที่ดีต่อการเรียนของเด็กปฐมวัย เด็กมีความสุขกับการมาโรงเรียน ได้เรียนรู้รู้อย่างสร้างสรรค์ สนุกกับการทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับพัฒนาการ มีความหลากหลาย ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่มีอิสระด้านความคิด มีความกล้าแสดงออกทั้งการพูด และการแสดงออกในเชิงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม มีความกระตือรือร้นและให้ความสนใจในการทำกิจกรรมร่วมกับครูและเพื่อนอยู่เสมอ

ตารางที่ 12 ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการเรียนของนักเรียน

n=150

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ความเหมาะสมผลลัพธ์ด้านทัศนคติที่ดีต่อการเรียนของเด็ก	4.43	0.62	มาก
รวม	4.43	0.62	มาก

จากตารางที่ 12 พบว่า ผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียน ด้านทัศนคติที่มีต่อการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.57)

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย สรุปความคิดเห็นในภาพรวม ดังนี้

2.1 ด้านสภาวะแวดล้อม (Context) พบว่า หลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย ควรเพิ่มเติมหัวข้อการสร้างรอยเชื่อมต่อระหว่างการศึกษาในระดับปฐมวัยกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรมีการประชุมทำความเข้าใจก่อนเริ่มต้นการเรียน ชี้ข้อดี ข้อเด่นที่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับสถานศึกษา ควรเพิ่มเติมการประสานความร่วมมือกับชุมชนให้มากขึ้น และควรเพิ่มเติมในเรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับเด็กปฐมวัย เช่น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์ ที่เป็นจุดเน้นเพิ่มทักษะในศตวรรษที่ 21 เป้าหมายของหลักสูตรควรเพิ่มเติมประเด็นเกี่ยวกับการเป็นผู้นำ และการเป็นแหล่งบริการวิชาการการศึกษาปฐมวัยในภูมิภาคตะวันตก

2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) พบว่า นโยบายของโรงเรียนต่อหลักสูตรควรเพิ่มเติมในเรื่อง ทฤษฎีพหุปัญญา (8 Multiple Intelligences) เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กควรเพิ่มเติมในด้านการนำนวัตกรรมกรรมการเรียนรู้ใหม่ๆ มาใช้ให้มากขึ้นอย่างเป็นระบบจะมีความสมบูรณ์มากขึ้น เช่น พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบ STEAM, Coding ฯลฯ ซึ่งเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ควรเพิ่มคุณสมบัติของนักเรียนลงไปในเล่มหลักสูตรจะช่วยให้ตัวหลักสูตรมีความชัดเจนขึ้นและจะสัมพันธ์กับการรับนักเรียนในแต่ละปีการศึกษา ในเรื่องสื่อ วัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน ควรมีการสนับสนุนในเรื่องสื่อของจริง วัตถุดิบ วัสดุ -อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมประกอบอาหารเพิ่มเติมจะดีมาก ควรเพิ่มเติมเนื้อหาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ และความต่อเนื่องทางวิชาการให้มากขึ้น เช่น แบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับหลักการการศึกษาปฐมวัยเพื่อให้เด็กที่ขึ้นชั้นประถมศึกษาสามารถปรับตัวในการเป็นนักเรียนประถมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ด้านกระบวนการ (Process) กิจกรรมเสริมหลักสูตรหากมีการเพิ่มเติมด้านความเป็นไทย จะมีความสมบูรณ์มากขึ้นและสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของโรงเรียน โดยอาจสอดแทรกในกิจกรรมที่ทำอยู่ เช่น ดนตรีและนาฏศิลป์ไทยสำหรับเด็กปฐมวัยในกิจกรรมดนตรี การนิเทศการสอนของครูควรมีการจัดการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) หรือ การทำชุมชนแห่งการเรียนรู้ของครู (Professional Learning

Community : PLC) ให้ครูและผู้นิเทศได้แลกเปลี่ยนและแบ่งปันประสบการณ์ต่างๆ เพื่อนำข้อดีของการสอนของครูแต่ละท่านออกมาและช่วยพัฒนาการสอนของครูให้เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพมากขึ้นจะดีมาก

อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลประเมินหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย โดยภาพรวม และรายด้าน 4 ด้าน คือ ด้านสภาวะแวดล้อม ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต มีผลสรุปของประเด็นต่างๆในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ด้านสภาวะแวดล้อม (Context) ผู้เกี่ยวข้องเห็นว่า เป้าหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกับ ปรัชญา วิสัยทัศน์และพันธกิจของโรงเรียน และหลักสูตรยังครอบคลุมทั้งตัวเด็ก ครู และผู้เกี่ยวข้องอย่างชัดเจนเห็นเป็นรูปธรรม โดยมีรูปแบบการเรียนรู้ส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน เน้นกิจกรรมศิลปะ ที่ส่งเสริมสร้างสรรค์ในเด็กบนพื้นฐานความเป็นไทย สอดคล้องกับ ปรีณท์ (Print, 1993: 32) ที่กล่าวว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ได้นั้นควรมีลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและชาติ สอดคล้องกับวัฒนธรรม และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ให้เด็กได้เรียนอย่างสนุกสนาน มีความคิดสร้างสรรค์ และกล้าแสดงออก ผ่านกิจกรรมบูรณาการปัญหา โครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมครอบคลุมโนทัศน์ที่สำคัญของหลักสูตรเอื้อให้การพัฒนารูปแบบการจัดหลักสูตร มีการบูรณาการ และเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับช่วงอายุของเด็ก การกำหนดระยะเวลาเรียน 3 ปีการศึกษามีความเหมาะสม การกำหนดเวลาเรียนทั้ง 2 ภาคเรียนเหมาะสมกับวัยและบริบทของประเทศ ซึ่งจะสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 ได้เป็นอย่างดี มีการสนับสนุนและเปิดโอกาสให้เด็กได้พัฒนาทางด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา ตามหลักการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย มีการจัดทำตารางวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปี การกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ สภาพที่พึงประสงค์ สาระการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับการพัฒนาเด็กปฐมวัยทั้ง 4 ด้านได้อย่างเหมาะสม โดยหลักสูตรมีจุดแข็ง คือ การจัดโครงสร้างและกิจกรรมที่ครอบคลุมสอดคล้องกับวัยของผู้เรียนตลอดจนสอดคล้องกับวิถีชีวิตประจำวันของผู้เรียน มีการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น และวิเคราะห์สาระการเรียนรู้รายปีโดยละเอียดทำให้บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นเอกลักษณ์ของสถานศึกษาแห่งนี้ได้อย่างเด่นชัด โรงเรียนมีการจัดให้เด็กได้แสดงออกผ่านเวทีประกวดต่างๆ ทำให้เด็กค้นพบความสามารถและตัวตนของตนเองอย่างรวดเร็วและทำให้การเรียนเป็นเรื่องไม่น่าเบื่อ สอดคล้องกับแนวคิดพหุปัญญา (Multiple Intelligences) ที่เป็นแนวคิดที่ใช้สำหรับขับเคลื่อนการจัดประสบการณ์ ที่ปรากฏในหลักสูตรสถานศึกษา อีกทั้งยังหลักสูตรมีความทันสมัย มีความสอดคล้องกับพันธกิจที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ (Wongyai, 1994) และ เทเลอร์ (Tyler, 1949: 37) ที่กล่าวถึง การออกแบบหลักสูตรที่ชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจของผู้เรียน และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมนั้น ต้องพิจารณาสิ่งที่มากำหนดหลักสูตร ทั้งนี้รวมถึงด้านวิชาการ และด้านคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนด้วย

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ผู้เกี่ยวข้องเห็นว่า นโยบายของโรงเรียนที่มีต่อหลักสูตร มีความเหมาะสมครอบคลุมทั้ง 3 ส่วน คือ การพัฒนาที่ตัวเด็กอย่างเป็นองค์รวม ทั้ง 4 ด้าน โดยคำนึงถึง วัย

ความสามารถ ความสนใจ และความแตกต่างระหว่างบุคคล วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (Wongyai & Patthapol, 2011) ได้กล่าวไว้ว่า ทำหลักสูตรควรทำให้เหมาะกับผู้เรียน มากกว่าการทำให้ผู้เรียนเหมาะสมกับหลักสูตร และสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (Pithiyanuwat, 1998: 130–131) ที่กล่าวว่าหลักสูตรควรมีความเหมาะสมในแง่ที่เป็นความต้องการ ความสนใจ และเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน อีกทั้งยังมีการพัฒนาทางด้านสภาพแวดล้อม และการพัฒนาตัวบุคลากรหรือครู อย่างต่อเนื่อง อาจจะมีการเพิ่มการเรียนรู้ ภาษาที่สาม และส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณให้กับเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับ อีรชัย เนตรถนอมศักดิ์ (Netthanomsuk, 2009) ได้ติดตามและประเมินผลโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า บริบทสำคัญที่มีผลต่อการจัดตั้งโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษของกรณีศึกษาทั้ง 5 แห่ง เกิดขึ้นจาก โครงสร้างการบริหารงานให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยให้มีที่ปรึกษาโครงการจากภายนอกเข้ามาทำหน้าที่ให้คำแนะนำ ด้านผู้ประสานงาน เป็นผู้ที่มีทักษะ ความสามารถทางวิชาการ ทำงานกับชาวต่างชาติได้ และมีบุคลิกในการประสานงาน ด้านวิชาการ บุคลากร การบริหารจัดการ และการประสานเครือข่ายการพัฒนาครู โดยการฝึกอบรมและพัฒนา และมีการนิเทศภายใน

1.3 ด้านกระบวนการ (Process) ด้านพฤติกรรมผู้สอน นักเรียนมีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.96$, S.D. = 0.18) ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.61) และผู้ที่เกี่ยวข้อง เห็นว่า ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนอย่างเหมาะสม สามารถดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ผู้สอนมีการเรียนรู้เด็กและสามารถจดจำนักเรียนได้เป็นอย่างดี ผู้สอนมีความสามารถ มีบุคลิกภาพและการ แต่งกายเรียบร้อยสมกับความเป็นครูที่เป็น ต้นแบบที่ดีได้ สอดคล้องกับ ลัดดา นิลละมณี (Neelamanee as cited in Dechakupta, 1999) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูปฐมวัยที่ควรพิจารณา มีดังนี้ การปฏิบัติตนของครูปฐมวัยต่อเด็ก รู้ความต้องการของเด็ก ให้ความอบอุ่นแก่เด็ก และเบญจา แสงมะลิ (Sangmali, 2007) ที่กล่าวว่า ครูผู้ดูแลเด็กจะต้องเป็นคน ที่รักเด็กและทำตัวให้เด็กรัก ด้านการจัด ประสพการณ์ นักเรียนมีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.93$, S.D. = 0.26) ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่ามี ความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.67) และผู้เกี่ยวข้อง เห็นว่า แนวทางการจัดประสพการณ์มีความเหมาะสม สอดคล้องกับพัฒนาการตามวัยของผู้เรียน เอกลักษณ์และอัครลักษณ์ ของโรงเรียน และหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2560 ในลักษณะการบูรณาการผ่านการเล่น เน้นการปฏิบัติและลงมือทำ (learning by doing) ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ครูให้คำปรึกษาและแนะนำ สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2017) ที่กล่าวว่า การจัดประสพการณ์ สำหรับเด็กอายุ 3 - 6 ปี เป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะการบูรณาการ ผ่านการเล่น การลงมือกระทำจากประสพการณ์ตรงอย่าง หลากหลาย เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ไม่จัดเป็นรายวิชา จัดประสพการณ์ให้สอดคล้องกับแบบการเรียนรู้ของเด็ก เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ ผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง

ในแบบบูรณาการ โดยบูรณาการทั้งกิจกรรม ทักษะ และสาระการเรียนรู้ให้เด็กได้คิดริเริ่ม วางแผน ตัดสินใจ ลงมือกระทำ และนำเสนอความคิด โดยผู้สอนหรือผู้จัดประสบการณ์เป็นผู้สนับสนุนอำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น กับผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในบรรยากาศที่อบอุ่น มีความสุข และเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่างๆ กัน ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายและ อยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก สอดคล้องกับบริบท สังคม และวัฒนธรรม ที่แวดล้อมเด็ก ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวันตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และการมีวินัย ให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ด้านวิธีการวัดและประเมินผลนักเรียน ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.57) ผู้เกี่ยวข้อง เห็นว่า วิธีการประเมินตามสภาพจริงของโรงเรียนมีความเหมาะสม ครอบคลุม ทั้งในเชิงของพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ตรงตามพัฒนาการและประเมินตามศักยภาพผู้เรียน เป็นรายบุคคล สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2017) การประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย เป็นการประเมินพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา โดยจะต้องทำการประเมินพัฒนาการเด็กตามสภาพจริงเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอเนื่องตลอดปี

1.4 ด้านผลผลิต (Product) ด้านพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่ามีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.57) และผู้ที่เกี่ยวข้อง เห็นว่า การจัด การเรียนการสอนของโรงเรียนให้ผลสัมฤทธิ์ด้านพัฒนาการทั้ง 4 ด้านอย่างเหมาะสม ได้รับการยอมรับและเป็นที่พึงพอใจของผู้ปกครอง และสามารถส่งต่อเด็กไปในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ เนื่องจากเด็กได้รับการส่งเสริมพัฒนาการอย่างเหมาะสม ทำให้มีพัฒนาการทั้ง 4 ด้านเหมาะสมตามวัย และเต็มศักยภาพ และมีการสร้างรอยเชื่อมต่อให้กับผู้เรียนก่อนที่จะมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป สอดคล้องกับ สิรินทร์ ลัดดาภิรมย์ บุญเชิดชู (Sirin, 2020) ซึ่งกล่าวไว้ว่า การศึกษาในระดับอนุบาลมีจุดมุ่งหมายสำคัญคือให้เด็กมีพัฒนาการตามวัยเต็มตามศักยภาพ โดยการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ระดับวุฒิภาวะ ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ การสร้างปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและสอดคล้องกับความสามารถของเด็ก เพื่อสร้างความพร้อมในการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษาต่อไป ด้านทัศนคติที่มีต่อการเรียน ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่ามีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.43$, S.D. = 0.62) และการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนให้ผลสัมฤทธิ์ด้านทัศนคติ เจตคติที่ดีต่อการเรียนของเด็กปฐมวัย เด็กมีความสุขกับการมาโรงเรียน ได้เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สนุกกับการทำกิจกรรมที่สอดคล้องกับพัฒนาการ มีความหลากหลาย ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมที่มีอิสระด้านความคิด มีความกล้าทั้งการพูด และการแสดงออกในเชิงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมมีความกระตือรือร้นและให้ความสนใจในการทำกิจกรรมร่วมกับครูและเพื่อนอยู่เสมอ สอดคล้องกับขอบข่ายของกิจกรรมประจำวันในหลักสูตรสถานศึกษาภาคปกติ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย การพัฒนาภาษา เป็นการพัฒนาให้เด็กใช้ภาษาสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้ ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่เด็กมีประสบการณ์โดยสามารถตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัยใคร่รู้จัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลาย และ

ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กได้กล้าแสดงออกในการฟัง พูด อ่าน เขียน มีนิสัยรักการอ่าน และบุคคลแวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ สอดคล้องกับ ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์ (Wonganutroge, 1998: 15) กล่าวว่า ทักษะคือการแสดงออกทางด้านความรู้สึกที่ชอบหรือไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ หลังจากได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้นๆ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือความรู้สึกลงในทางบวกเป็นการแสดงออกถึงความพอใจ ความเห็นด้วยความชอบและให้การสนับสนุน เป็นต้น ความรู้สึกในทางลบเป็นการแสดงออกถึงความไม่พอใจ ความไม่เห็นด้วยความไม่ชอบและไม่ให้การสนับสนุน เป็นต้น และความรู้สึกที่เป็นกลางคือไม่มีความรู้สึกใดๆ โดยบุคคลจะแสดงออกทางด้านความรู้สึกทางพฤติกรรม แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ พฤติกรรมภายนอกเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้จากการกล่าวคำพูดสนับสนุน การแสดงออกทางหน้าตาหรือท่าทางที่บ่งบอกถึงความรู้สึกที่พึงพอใจและพฤติกรรมภายใน เป็นพฤติกรรมที่ไม่สามารถสังเกตได้ชอบหรือไม่ชอบก็ไม่แสดงออก หรือจะเป็นความรู้สึกกลางๆก็ไม่แสดงออกถ้าเป็นพฤติกรรมภายใน

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนา ปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย พบว่า

2.1 ด้านสภาวะแวดล้อม (Context) พบว่า หลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาคปกติของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปฐมวัยและประถมศึกษา) ระดับปฐมวัย ควรเพิ่มเติมหัวข้อการสร้างรอยเชื่อมต่อการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรมีการประชุมทำความเข้าใจก่อนเริ่มต้นการเรียนรู้ ชี้อธิ ข้อเด่นที่เห็นเป็นรูปธรรมชัดเจน เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับสถานศึกษา ควรเพิ่มเติมการประสานความร่วมมือกับชุมชนให้มากขึ้น สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2003: 34 - 35) ที่กล่าวว่าหลักการจัดประสบการณ์ที่ดี ควรให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก โดยจัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น กับผู้ใหญ่ ภายใต้อสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในบรรยากาศที่อบอุ่นมีความสุขและเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือในลักษณะต่างๆกัน โดยให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์ ทั้งการวางแผน การสนับสนุน สื่อการสอน การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ

2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) พบว่า นโยบายของโรงเรียนต่อหลักสูตรควรเพิ่มเติมในเรื่อง ทฤษฎีพหุปัญญา (8 Multiple Intelligences) เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กควรเพิ่มเติมในด้านการนำนวัตกรรมกรรมการเรียนรู้ใหม่ๆ มาใช้ให้มากขึ้นอย่างเป็นระบบจะมีความสมบูรณ์มากขึ้น เช่น พัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบ STEAM, Coding ฯลฯ ซึ่งเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ควรเพิ่มคุณสมบัติของนักเรียนลงไปในการเล่นหลักสูตรจะช่วยให้ตัวหลักสูตรมีความชัดเจนขึ้นและจะสัมพันธ์กับการรับนักเรียนในแต่ละปีการศึกษา ในเรื่องสื่อ วัสดุอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอน ควรมีการสนับสนุนในเรื่องสื่อของจริง วัตถุดิบ วัสดุ - อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมประกอบอาหารเพิ่มเติมจะดีมาก สอดคล้องกับ ศรีวิทย์ วรรณประเสริฐ (Wannaprasert as cited in Boonsoong, 1997: 24)

ที่กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายอย่างถูกต้อง และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประทับใจ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากเรียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

2.3 ด้านกระบวนการ (Process) ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรหากมีการเพิ่มเติมด้านความเป็นไทยจะมีความสมบูรณ์มากขึ้นและสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของโรงเรียน โดยอาจสอดแทรกในกิจกรรมที่ทำอยู่ เช่น ดนตรีและนาฏศิลป์ไทยสำหรับเด็กปฐมวัยในกิจกรรมดนตรี การนิเทศการสอนของครูควรมีการทำการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) หรือ การทำชุมชนแห่งการเรียนรู้ของครู (Professional Learning Community : PLC) ให้ครูและผู้นิเทศได้แลกเปลี่ยนและแบ่งปันประสบการณ์ต่างๆ เพื่อนำข้อดีของการสอนของครูแต่ละท่านออกมาและช่วยพัฒนาการสอนของครูให้เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพมากขึ้นจะดีมาก สอดคล้องกับ ชีรชัย เนตรนอมศักดิ์ (Netthanomsuk, 2009) ได้ติดตามและประเมินผลโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พบว่า บริบทสำคัญที่มีผลต่อการจัดตั้งโครงการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษของกรณีศึกษาทั้ง 5 แห่ง เกิดขึ้นจากภายในของสถานศึกษาเอง และบริบทที่มาจากภายนอก ด้านผู้ปกครอง เป็นผู้ที่มีความพร้อม มีส่วนร่วม และเข้าใจในการดำเนินงานของโครงการ โครงสร้างการบริหารงานให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยให้มีที่ปรึกษาโครงการจากภายนอกเข้ามาทำหน้าที่ให้คำแนะนำ ด้านวิชาการ บุคลากร การบริหารจัดการ และการประสานเครือข่าย การพัฒนาครู โดยการฝึกอบรมและพัฒนา การนิเทศภายในระบบการพัฒนาครู ระบบการประเมินคุณภาพครู

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยมาใช้

1. ควรมีการดัดแปลงนวัตกรรมต่างๆ มาใช้ให้เห็นและเป็นจุดเด่นของหลักสูตร
2. ควรมีการทำ PLC ให้ครูและผู้นิเทศได้แลกเปลี่ยนและแบ่งปันประสบการณ์ต่างๆ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการประเมินผลการใช้หลักสูตรหลังการปรับหลักสูตรอีกครั้ง
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมที่เป็นจุดเด่นของโรงเรียน

References

- Best, J.W. (1981). Research in Education. New Jersey: Prentice – Hall.
- Boonsoong, Sakuna. (1997). Attitude towards English Language Instructions of Students in Prathom Suksa 5 – 6 Who Speak Thai as a Second Language. [Online]. Retrieved January 12, 2022 from <http://cmuir.cmu.ac.th/handle/6653943832/11695>
- Dechakupta, Yaowapa. (1999). Early Childhood Education. Bangkok: AB Graphic Design Press.

- Heckman jj. (2012). The rate of return to the HighScope Perry Preschool Program.
Journal of Public Economics
- Ministry of Education. (2017). Early Childhood Curriculum B.E. 2560. Bangkok: The agricultural
Co-operative Federation of Thailand Press.
- Ministry of Education. (2003). Early Childhood Curriculum B.E. 2546). Bangkok:The agricultural
Co-operative Federation of Thailand Press.
- Netthanomsuk, Thirachai. et al. (2009). The evaluation report of the english program
under Ministry of Education. Bangkok: Office of the Basic Education Commission Press.
- Pithiyanuwat, Somwung. (1998). Cetegory Article: Project Evaluation. Bangkok: ChulalongKorn
University Press.
- Print, M. (1993). Curriculum development and design (2nd ed.). Sydney: Allen
- Sangmali, Benja. (2007). Early Childhood Development. Bangkok: Meteetips.
- Sirin Laddaklom Booncherdchoo. (2020). Building Readiness And Enhancing Happiness In The
Transition From Kindergarten to First Grade. *Journal of education Silpakorn University*,
8(2), 58 – 73. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/suedujournal/article/view/247246/167343>
- Tyler, R. W. (1949). Basic principles of curriculum and instruction. Chicago: University of
Chicago Press.
- Wonganutroge, PriyaPohn. (1998). Industrial Psychology. Bangkok: Soonsousarnkrungtep Press.
- Wongyai, Wichai. & Patthapol, Marut. (2011). From the Basic Education Core Curriculum to
the School Curriculum. Bangkok: Jarunsanitwongkarnpimp Press.
- Wongyai, Wichai. (1994). Development of Curriculum and teaching process: Practical section.
Bangkok: Sureewiyasarn Press.